

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010178
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3618010178.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému S. E., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad J., ČR, trvale bytom Q., t. č. v ÚVV Leopoldov, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.e) Tr.zák. a iné, o odvolaní prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19.10.2018, sp.zn. 0T/39/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm.d), písm.e), ods.2 Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný S. E. - nar. XX.XX.XXXX v Z. nad J., ČR, trvale bytom Q., t. č. v ÚVV Ilava

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 56 ods.1, ods.2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný peňažný trest 1.500 (tisícpäťsto) € (Euro).

Podľa § 57 ods.3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje súd obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace.

Výrok o náhrade škody zostáva týmto rozsudkom nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 19.10.2018, sp.zn. 0T/39/2018, bol obžalovaný S. E. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 29.09.2018 v čase okolo 01:10 hod. v katastrálnom území obce E. prišiel k neplotenej chate Poľovníckeho združenia "Križne" Pravotice bez popisného čísla nachádzajúcej sa asi 20 metrov od cesty I/50 na parcele registra "C" parc. č. XXXX, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, ktorá je využívaná na rekreačné účely, kde poškodil časť odkvapového systému, ktorý v zadnej časti násilím demontoval, zo zadnej časti vyskočil na terasu, ktorá je vo výške približne 2 metre nad zemou, odtrhol v stene pripevnenú maketu bezpečnostnej kamery, poškodil strešnú plastovú krytinu, ktorú násilím vybral z dreveného rámu, cez tento otvor prešiel

na strechu, potom odtrhol v stene pripevnenú skrinku vonkajšej bezdrôtovej sirény typ JA-80A v. č. 1004080431, násilím vytrhol pripevnenú strešnú plechovú krytinu, ktorú vyhol a podoprel ju drevenou doskou, pod plechovou krytinou poškodil izoláciu a drevený obklad, ktorý nohou vylomil, potom vnikol do podkrovnej izby uvedenej chaty a ďalej sa pohyboval vo vnútorných priestoroch chaty až dovtedy, pokiaľ do chaty prišla hliadka Obvodného oddelenia PZ Bánovce nad Bebravou, pred ktorou sa schoval v podkrovnej izbe chaty pod posteľou, kde ho hliadka Policajného zboru našla a následne v čase o 02:00 hod. mu bola obmedzená osobná sloboda, čím svojím konaním spôsobil Poľovníckemu združeniu "Križne" Pravotice poškodením vyššie uvedených vecí škodu vo výške najmenej 391 €.

Za to bol odsúdený podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 54 Trestného zákona na úhrnný trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín s tým, že podľa § 55 ods. 1, ods.3 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaný povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu a je povinný ho vykonať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahraďiť poškodenej spoločnosti Poľovnícke Združenie "Križne" Pravotice, so sídlom Pravotice, IČO: 35603453, škodu vo výške 391 € (tristodevätidesiatjeden eur).

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podala prokurátorka odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že výrok o treste predmetného rozhodnutia považuje za nesprávny, uložený trest je neprimeraný, v rozpore so zásadami ukladania trestov, pričom súd pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania predmetného trestného činu, jeho následok a zavinenie obžalovaného. Z hľadiska naplnenia prvku individuálnej prevencie prvostupňový súd dostatočne nezohľadnil doterajší život obžalovaného, a to najmä tú skutočnosť, že obžalovaný sa daného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť, doposiaľ bol 23 krát postihnutý za priestupky a vedie sa proti nemu viacero trestných stíhaní za majetkovú trestnú činnosť. Nemožno sa stotožniť s konštatovaním súdu prvého stupňa, že pobyt obžalovaného vo väzbe od 01.10.2018 bol pre neho dostatočným ponaučením v zmysle individuálnej prevencie a podporil u obžalovaného i naplnenie výchovnej zložky trestu, pretože krátkodobý výkon väzby nemôže u obžalovaného naplniť výchovnú zložku trestu. Na dosiahnutie účelu trestu nie je uloženie alternatívneho trestu obžalovanému dostatočné a uložený druh trestu nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, najmä z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Nesprávne tiež obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Nie je možné sa stotožniť s tým, že obžalovaný napomáhal objasňovaniu trestnej činnosti tým, že urobil vyhlásenie o uznaní viny, pretože napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje aktívnejšiu účasť páchatel'a ako samotné priznanie sa k spáchaniu trestného činu. Nezákonným použitím poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona vznikla situácia, keď súd prvého stupňa vychádzal u obžalovaného z nesprávne určenej trestnej sadzby, pretože mal ukladať trest s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona a nie za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona. Z uvedených dôvodov prokurátorka navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému S. E. uloží podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa obžalovaný písomne vyjadril prostredníctvom obhajkyne, ktorá uviedla, že s dôvodmi odvolania nemožno nesúhlasiť. Obžalovanému bol uložený druh trestu a vo výmere tak, ako stanovuje Trestný zákon, rešpektujúc zásadu, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Poukázala na osobné pomery obžalovaného, ktorý žije s družkou a spoločne sa starajú o maloleté dieťa, pričom závisia od príjmu obžalovaného. Tento je pracovne činný, je živnostníkom s čistým mesačným príjmom cca 1.000 Eur. Taktiež poukázala na okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný. Obžalovaný sa snažil sám seba a svoju družku dostať z núdzovej situácie. Obaja boli bez mobilných telefónov a nemali si ako vyhľadať pomoc, aby sa dostali z lesa, kde boli zapadnutí autom. Obžalovaný sa dokonca snažil dôjsť na najbližšiu čerpaciu stanicu, avšak vzhľadom na to, že šlo o neosvetlenú cestu, sám mal oblečenie bez akýchkoľvek

reflexných prvkov a keď prešlo okolo neho nákladné auto, ktoré ho skoro zrazilo, zvolil síce spôsob, ktorý nebol v súlade so zákonom, ale nešlo o činnosť, ktorá by vykazovala známky vysokej nebezpečnosti pre spoločnosť, pre ktoré by mal byť od spoločnosti izolovaný. Predovšetkým trestom povinnej práce zákon poskytuje možnosť, aby páchatel' odčinil svoje negatívne správanie prácou pre všeobecný prospech, trest si odpykal svojou prácou v prirodzenom prostredí a nie vo väzení. Obžalovaný je po prvýkrát väzobne stíhaný a už samotné väzobné stíhanie má pre neho ako páchatela preventívno - výchovný charakter. Preto trest povinnej práce, ktorý bol uložený obžalovanému S. E. okresným súdom je podľa obhajoby zákonný a primeraný. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že navrhuje vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora a po zrušení výroku o treste podľa § 321 ods.1 písm.d), písm.e), ods.2 Tr.por., aby krajský súd sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom tento trest navrhuje uložiť ako súhrnný vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Partizánske zo dňa 16.10.2018, sp.zn. 2T/59/2018.

Obhajkyňa obžalovaného poukázala na písomné vyjadrenie k odvolaniu, účel trestu a tiež skutočnosť, že podľa jej názoru obžalovaný spáchal trestný čin za tiesnivej situácie, stará sa o svoju rodinu, preto považuje uložený trest za primeraný a navrhuje odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava slov svojej obhajkyne a rovnako navrhol, aby odvolanie prokurátora krajský súd zamietol ako nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo právoplatne prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaných prečinov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k nasledujúcim záverom.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu obžalovanému súd prvého stupňa prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Na rozdiel od okresného súdu však odvolací súd zistil, že obžalovaný v minulosti stál už dvakrát pred súdom, kedy v prvom prípade bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/89/2018 zo dňa 27.07.2018, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému dňa 25.08.2018, odsúdený za prečin krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. V druhom prípade bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 16.10.2018, sp.zn. 2T/59/2018, uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pričom mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a súčasne bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/89/2018 zo dňa 27.07.2018. Z uvedeného odvolací súd zistil, že neprichádza do úvahy ukladať súhrnný trest tak, ako to navrhol prokurátor na verejnom zasadnutí, nakoľko prejednaný skutok obžalovaný spáchal dňa 29.09.2018, teda po vyhlásení trestného rozkazu Okresného súdu

Prievidza sp.zn. 3T/89/2018 a pred vyhlásením (doručením) trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/59/2018, ktorým mu bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k prechádzajúcemu odsúdeniu. V danom prípade ide o recidívu a obžalovanému je potrebné ukladať za prejednávany skutok samostatný trest, pričom ale je tiež nutné skonštatovať, že obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti správne okresný súd zistil u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a na druhej strane mu rovnako správne priznal poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Odvolací súd v tomto smere uvádza, že prvostupňový súd správne vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny v celom rozsahu zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, pretože takýto postup je vylúčený iba v prípade zohľadnenia a posúdenia tejto okolnosti ako dôvodu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod zákonnú sadzbu podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona, analogicky ako v konaní o dohode o vine a treste. Odvolací súd potom z podnetu podaného odvolania zvažoval všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti prípadu vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr.zák., dôležité z hľadiska ukladania trestu. Na jednej strane je síce pravdou, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný a prejednávany skutok spáchal v skúšobnej dobe, čo odôvodňuje záver, že u obžalovaného ide o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, čo by v zásade mohlo odôvodňovať uloženie trestu odňatia slobody. Na druhej strane je však tiež potrebné uviesť, že u predchádzajúcich odsúdení, nešlo o nejakú závažnú trestnú činnosť a tiež je potrebné poukázať na postoj obžalovaného k prejednávánemu skutku, ku ktorému sa priznal a úprimne ho oľutoval. Obžalovaný je zamestnaný, plní si vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi, pričom žije s družkou, spoločne sa starajú o maloleté dieťa, navyiac s ňou čaká dieťa, pričom závisia od príjmu obžalovaného. Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu, preto sa možno stotožniť s názorom, že už samotný doterajší výkon väzby bol pre neho dostatočným ponaučením z hľadiska individuálnej prevencie.

Odvolací súd potom starostlivo hodnotil všetky vyššie uvedené skutočnosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 Tr.zák., pričom je potrebné zohľadniť i ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Preto sa aj odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že na obžalovaného nie je nevyhnutne nutné vplývať trestom odňatia slobody. Na rozdiel od okresného súdu však dospel k záveru, že účel trestu možno dosiahnuť aj uložením peňažného trestu, pričom pre ukladanie trestu povinnej práce neboli splnené podmienky ustanovenia § 353 ods.3 Tr.por. Preto po zrušení napadnutého výroku o treste uložil obžalovanému podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 56 ods.1, ods.2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný peňažný trest 1.500 (tisícpäťsto) € a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu podľa § 57 ods.3 Tr.zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace. Vzhľadom na takéto rozhodnutie krajský súd obžalovaného ihneď prepustil z väzby na slobodu, pretože jej dôvody pomínuli. Obžalovanému tak i napriek jeho trestnej minulosti dal šancu preukázať, že to s riadnym vedením života do budúcnosti myslí vážne, pričom i keď takýto trest sa javí ako miernejší, bude ním podľa presvedčenia súdu splnený jeho účel.

Záverom je potrebné uviesť, že krajskému súdu bolo postúpené podanie spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. zo dňa 26.10.2018, ktorým sa pripája do konania s náhradou škody z dôvodu poskytnutého poistného plnenia vo výške 376,80 € a to Poľovníckemu Združeniu "Križne" Pravotice. Odvolací súd uvádza, že vzhľadom k tomu, že výrok o náhrade škody nebol žiadnou zo strán napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť, nemohol už tento výrok meniť. Pritom je potrebné poukázať na to, že škodu si v trestnom konaní uplatnilo Poľovnícke združenie "Križne" Pravotice, pričom spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. sa včas do konania (do skončenia vyšetrovania -§ 46 ods.3 Tr.por.) nepripojila s náhradou škody. Preto bude musieť svoj nárok uplatniť v inom konaní.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.